
- Halló! Gáth René?
- Igen, az vagyok. Kivel beszélek?
- Feri vagyok a Szívtelen utcából.
- Milyen Feri?
- Piskóta Feri.
- Értem. Miben segíthetek?
- Abban, kisapa, hogy mostantól szépen abbahagyod, amivel éppen foglalkozol. Ne foglalkozzál azzal, mert baj lesz belőle, ha nem hagyod abba azt, hogy azzal foglalkozzál, amivel mostan foglalkozol. Érted?
- Nagyjából. Szóval nem fejezhetem be a borotválkozást? Ugyanis most éppen azzal foglalkozom.
- Ne add a golyóst, hangyaagyú! Tudod nagyon jól, hogy miről nyomom neked. Állítólag valami tanulmányt írsz egy bizonyos vallási kérdéstről, azt kéne abbahagynod, de villámgyorsan!
- Ebben nem segíthetek. A munka az munka.
- Beszélsz te majd másként is, ha egy kicsit megszorogatlak!
- Kaptam már egy pár ilyen fenyegetést életemben. Persze, azok kemény fiúk voltak.
- Figyelj, én se vagyok ám piskóta!
- Érdekes, pedig mintha éppen ezen a néven mutatkozott volna be az előbb.
- A nevem az tényleg Piskóta, te igen gyenge agyú, de én amúgy nem vagyok piskóta! Érted?
- Nézze, barátom! Üljön szépen le saját magával és döntse el, hogy most piskóta vagy nem piskóta! Az eredményről nem kérek értesítést.
- Majd meglátod, hogy nem fogsz te velem szórakozni!
- Én sem tudok róla, hogy a közeljövőben együtt rúgnánk ki hámból.
- Tényleg ennyi vagy, vagy csak adod a gyagyást? Hát nem akarsz megérteni, hogy meg vagy fenyegetve?
- Nos, ha már így összejöttünk, Piskóta barátom, akarom mondani összejött velem, elárulna nekem valamit?
- Mi lenne az, gyökérfarcú? De gyorsan nyomjad, mert frankón nem érek rá veled bőfőrészni! Pláne az én pénzemen!
- Azt szeretném tudni, mi történik, ha mégsem hagyom abba?
- Akkor megkereslek.

- Az meg mit jelent?
- Nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket, ha így jobban érted a frankót.
- És miből tudta ilyen pontosan előre kiszámítani, hogy legalább ekkora verést fog tőlem kapni?
- Ne nyald a nyálad, mert nedves lesz az állad! Höhö. A többit személyesen. Kezdhetsz gyúrni és tartsál futóedzéseket is! Valamelyik még jól jöhet.

- Helló, Bélám! Képzeld, kaptam telefonon egy fenyegetést most, délelőtt!
- Kitől?
- Valami Piskóta Feritől, ráadásul a Szívtelen utcából.
- Csak nem valamelyik régebbi nyomozásod utóéletéeként?
- Nem, inkább a mostani előéletéeként. Nem mintha nem bíznék meg benned, de nem szóltál véletlenül a mi dolgunkról valakinek?
- Tőlem nem tudja senki, az biztos.
- Kösz. Nekem ennyi elég. Majd otthon továbbnyomozok. Kifaggatom a családot. Na, gyerünk, dolgozzunk!
- De beindultál! Akkor azt is tudod, hogy legutóbb hol hagytuk abba?
- Ott, hogy időszámításunk szerint 33. április 1-jén péntek volt.
- Az biztos, hogy péntek volt, csak az nem, hogy Jézus azon a napon halt meg.
- De hiszen már megnéztük a Bibliában, hogy péntek volt.
- Igen, Károli Gáspár és több más Biblia-fordító szerint, akiknek a munkáját természetesen nagyra tartom, de több nagy hibát is elkövettek. Persze, csak az nem követ el hibát, aki nem dolgozik. Ha viszont figyelembe vesszük, hogy péntek nem volt a zsidóknál, hanem csak „előkészületi nap” a heti sabbatra vagy bármely más évi ünnepre, amiket szintén sabbatnak neveztek, akkor kétesélyes a dolog.
- Akkor i.sz. 33. április 1-je nem péntekre esett?
- De! I.sz. 33-ban április 1-je valóban péntekre esett, de, mint már említettem, nem biztos, hogy Jézus i.sz. 33-ban halt meg.
- De a legnagyobb vallások, sőt, a kiségyházak is így tanítják.